

ידיאו במיזוודה

משמאל פותח את תיקו המכיל מכשיר-ידיאו. כל אחד מנסה להציל משהו מרכושו. וודה. הילדים מימין פותחים את תיקיהם, האיש פלאנגיסט עורך חיפוש מדוקדק בכל תיק ומיד

צרפתית) המצוייה בנקודה זו בשדרה הי רחבה. אני קורא לה בליבי „שדרת היסור רים.“

גם תמונה זו לקוחה ממתחז-זוועות. כמאה מכוניות עומדות, בפקק צפוף. לי אורך שדרה זו, בעליה התלולה, בכיוון מי מערב למזרח. לצידן הולכים אנשים בר רגל, באותו הכיוון. מדי פעם זווית המי כוניות שניים-שלושה מטרים, ועוצרות שוב. החום מעיק, לפחות שלוש מעלות בצל, ואין צל. הכל מוזיעים. על הכל מרי הפת אווירה נוראה של יאוש מוחלט.

מרחוק, בתחתית הכביש, נראה מהסוס עפר שהוערם ברחוב. זהו המחסום של אש"ף. משם ועד כאן שלושה מחסומים, שהבורחים צריכים לעבור אותם. אנשים במדים שונים מתרוצצים ביניהם — הצבא הלבנוני, הפלאנגות, המיטרה הלבנונית. חיילי צה"ל מפקחים על הכל מבלי להת ערב. את העבודה עושים הלבנונים. גבר ממושקף ושתי צעירות, אנשי הצלב הא דום, מחלקים מים.

הפליטים החדשים מציגים תעודות, דרי כונים, פינקסי-זהות. אחרי שעברו את הי מחסום השלישי נעריך אצלם חיפוש. פות חים את המיזוודות על הארץ, מפשפים אם אין נשק.

בטנדר ישן מדגם דאטסון מצטופפים כי תריסר ילדים ומבוגר אחד. בתאי-הנהג יושבים איש, אשה, שלושה ילדים. האיש עונה לשאלות בעייפות, בלי תיקווה. אולי הוא שמח שמישהו בכלל מתייחס אליו כאל

תרנו כמה מחבלים בבית. מסביר התתי אלוף בלי התרגשות. „עכשיו הרס טאנק את הבית.“

הדממה המוחלטת חזרה על כנה. אין תנועה בשטח. גם הפיטריה נראית כאילו קפאה באוויר.

מבט אחרון לעבר עוזאי ובורג-אל-בר-אג'נה. לפני חודש ושלושה ימים הגענו אליהן מהצד השני. דובר אש"ף, מחמוד לבדי, לקח אותנו לשם בסיוור מודרך, כדי להראות לנו את ההרס. עכשיו נכב שפת עוזאי, ובורג-אל-בראג'נה כמעט מרי קפת. לפי ההיגיון היא תהיה היעד הבא של מילחמת הסאלאמי.

אווירה נוראה

של יאוש

ב וסעים צפונה, בדרך שהיתה עוד שלשום חסומה. ליד מחסום עומד חייל צה"ל, ומורה לנו בתנועה עיפה שאסור להמשיך. „בפינה תיקחו ימינה.“ הוא מרי רה. אנחנו ממשיכים ישר, לאורך הקו החדש, צמוד-צמוד, דרך שבילים ורחור בות עקלקלים. מפעם לפעם עוברים על פני מחסום של הפלאנגות, והחיילים המי צוצחים מנפפים לנו בידידות להמשיך בדרך. ישראלי הוא ישראלי.

היעד הבא הוא גאלרי סמעאן, המעבר היחידי בין שני חלקי-העיר שנשאר פתוח. הוא נקא על שם החנות („גאלרי“, ב-

לשום מקום

ילדים של מיטפה אחת מצטופפים בחלק האחורי של טנדר ישן. הילדה עומדת על המיזוודות, ילד נלחץ בפינה (למטה, משמאל). האב הוא מוסלמי, דירתו נהרסה בהפגזה, אין הוא יודע לאן הוא נוסע.

ציפורים פליטי המציל את היקר לו מכל: יונים וציפורי ריינוי, בשני כלובים. אשתו עוזרת לו.